

[Vestergaard Poulsen.]

gjort ministeren opmærksom på Trällebogruterne, der ligesom andre ruter påfører detailhandelen i land en urimelig konkurrence. Også detailhandelen på Lolland, på Fyn og i Sønderjylland føler sig stærkt berørt. Når man betænker, at hovedparten af disse spritruiter drives af udlændinge eller af danske bosat i udlandet, bliver sagen yderligere forværret, idet statskassen dermed også unddrages indtægtsbeskatningen. Man bør også nævne de øgede muligheder for smugleri, som de mange ruter indebærer.

Så vidt mig bekendt er antallet af spritruiter i tiden fra 1. januar 1963 til 30. september 1964 vokset fra 20 til 54, og flere er under forberedelse. Disse ruter tjener ikke et normalt trafikalt behov; og at situationen er abnorm, fremgår af den omstændighed, at endagsbilletter som regel er billigere end enkeltbilletter, og at der endda undertiden gives bon på f. eks. 10 kr. til køb om bord.

Ruterne skaber vanskeligheder ikke alene for toldvæsenet, men også for politiet. Det er ikke behageligt for borgerne i de pågældende havnebyer, når det som i Fåborg var nødvendigt for politiet at belægge en af de hjemvendte indkøbsturister med håndjern.

Hele denne overhåndtagende trafik er ikke det danske folk værdig; og det er min opfattelse, at langt den største part af befolkningen vil være finansministeren taknemlig, om han benyttede lejligheden til at inddrage det normale afgiftsbeløb i den dertil indrettede kasse.

I den udtalelse, som den højtærede ministers parti forud for valget gav om dets stilling til ædruelighedsspørgsmål, var der meget positivt. Nu foreligger der en mulighed for at handle i overensstemmelse med udtalelsen.

Jeg er opmærksom på, at ruterne er etableret og drives på fuldt lovlig vis, og at der er investeret endog meget store beløb i disse ruter, så en afviklingsordning må nødvendigvis strække sig over en rimelig tidsperiode.

Med det fremdragne mener jeg tilstrækkeligt at have motiveret mit spørgsmål, om ministeren vil tage et initiativ over for de såkaldte spiritusruiter.

Finansministeren (Poul Hansen): Jeg takker det ærede medlem for spørgsmålet, og jeg kunne for så vidt indskrænke mig til at sige, at jeg har taget et initiativ. Men jeg vil gerne benytte lejligheden til at gøre nogle rederørende bemærkninger om problemet.

Jeg er ikke blind for, at man kunne anføre forskellige argumenter for at opretholde de muligheder, som disse indkøbsruiter giver både de rejsende, rederierne, besætningerne og eventuelt andre, og det er også medvirkende til, at jeg ikke tidligere har grebet ind. Men efter at vi gennem tolddepartementets nærmere undersøgelser, som jeg anmodede om, da Dansk Toldtidende havde meddelt resultatet af en privat undersøgelse, har fået en række oplysninger frem om den seneste udvikling, mener jeg, at de hidtidige regler for, hvad danske statsborgere kan bringe i land af afgiftsfri varer, ikke længere er holdbare.

Ved forskellige internationale beslutninger har Danmark forpligtet sig til at yde toldfri indførsel af proviant, spiritus, vin, tobaksvarer etc. og rejseudstyr i øvrigt over for fremmede turister. De hidtil gældende danske rejsegodsbekendtgørelser har imidlertid i princippet behandlet fremmede og personer hjemmehørende her i landet ens, selv om Danmark ikke er internationalt forpligtet til at indrømme særlige lettelser for landets egne borgere. Dog har man på grund af det relativt høje afgiftsniveau på spiritus, vin og tobaksvarer her i landet i forhold til Tyskland i de senere år haft en særlig ordning ved landegrænsen. Der findes ligeledes særlige ordninger for henholdsvis Øresunds- og Kattegatområdet.

I ly af den internationalt anerkendte kutyme, hvorefter skibe, der sejler i udenrigsfart, kan medføre ubeskattet proviant, er en lang række forskellige sejlruter oprettet, og det er rigtigt, at det nu drejer sig om 54. På disse indkøbsruters skibe blev der i de første 9 måneder af 1963 fra dansk havn indladet tobak, spiritus og vin i et sådant omfang, at det svarede til et told- og afgiftsbeløb på godt 76 mill. kr. I den tilsvarende periode af 1964 var tallet steget til 148 mill. kr. Heraf tegner Østersøområdet sig for 81 mill. kr., en stigning alene her på 57 mill. kr., Øresundsområdet for 31